

Teresa de Jesús: una manera femenina de concebre l'acompanyament

Dg, 19/04/2015 per La puntada

[La puntada](#)

(*Roser Solé*) Què difícil resulta dir unes paraules sobre santa Teresa que no s'hagin escoltat ja durant aquest any en què celebrem el cinquè aniversari del seu naixement. Per això que ens acostarem a la seva personalitat des d'una vessant que potser no és la més comentada, però vàlida també per a nosaltres en el dia d'avui: el **sentit de l'acompanyament**.

Teresa sap acompanyar cada germana amb una actitud de comprensió, de tendresa, d'ajuda i d'humilitat:

- Els diu que cal fonamentar bé la nostra dignitat personal tenint consciència del do rebut. Estem inhabitades per l'Esperit.
- Cal lliurar-nos d'una mirada superficial sobre nosaltres mateixes, perquè no estem buides per dintre i, encara que il·letrades, portem l'autoritat en el nostre interior.
- Oferim una mirada creadora i creient sobre nosaltres mateixes i sobre els altres per a poder afirmar que som quelcom de valuós.
- Les seves descalces han de ser lliures, senzilles, sense pretensions de poder.
- Cal atendre la salut del nostre cos i del nostre psiquisme que és també mirar per la dignitat de cada persona.
- Cada persona és única perquè som únics per a Déu, el que implica que *“no se debe llevar a todas por el mismo camino”*.
- Hi ha d'haver una expressió d'afecte sincer entre les germanes,.
- Però l'amor mutu que s'han de tenir **ha de verificar-se en l'amor al proïme**, el que **garanteix l'autenticitat de la pregària**.
- Se sent lliure per a dir el que pensa, per apostar per la utopia, per a salvar de la confusió entre vertader i fals en la vida espiritual, i per això busca criteris de discerniment, en una època en què s'havia de vigilar per a no ser confoses amb donetes de poques llums. Lliure per a llençar-nos a la *“aventura humana”* d'estimar Sa Majestat per damunt de tot i de tothom.
- No és ximpleta: distingeix el que no és llibertat i el que és subjecció a l'Esperit com a veritable llibertat. Distingeix també els bons i els mals acompanyants de comunitats; dels dolents diu que són Prelats pesats que les aclaparen.
- Espera el millor de cada persona, però insisteix en la **responsabilitat històrica de les nostres decisions**.

Aquestes característiques expressen una manera femenina d'acompanyar perquè:

- Acompanya des de la pròpia experiència de dona que se sent viva, pletòrica de la força de l'Esperit que l'empeny a explorar camins nous, com els camins de l'oració mental, prohibit a les dones.
- És femení perquè el rerefons és la **VIDA**, la vida vivint-se, la missió que cada una té entre mans i això parla de fecunditat, de contagi, d'expansió de la mateixa vida que portem dins.
- S'interessa per tot, s'alegra amb els més petits detalls de la vida quotidiana..

- És la dona que dóna a llum la VIDA en els altres, les religioses i els laics, homes i dones, perquè el seu interès no és altre que l'amor que sent per les persones concretes i aquest amor la fa apostar pel millor de cada una.
- Té en compte el cos, amb els seus afectes, els moviments interiors; coneix molt bé els seus laberints, reserves i errors; sap de camins que no porten enlloc; de la complexitat del cor humà, dels seus desigs i anhels. És una dona realista amb una gran llibertat humana, que la fa desperta, sagaç, crítica, insistent, afectiva i terrible, i molt present en la vida de tots els qui hi estan a prop.
- És dona, i gràcies a això s'atreveix a parlar sense cap pudor de l'amor que sent, de les llàgrimes que li costen les persones que acompanya. Sap de l'inútil, vella i cansada que es pot sentir moltes vegades i de la bogeria irracional que la mou perquè **tothom visqui la seva aventura personal de la fe**, de la relació amb Déu i amb els germans, perquè Déu no vol altra cosa que comunicar la seva humanitat. Un sentit de la perfecció que està molt lluny de la severitat del perfeccionisme que ofega l'Esperit.

El seu temps no li era pas favorable, però això mai no va ser un impediment per a viure amb valentia com a dona, germana, formadora, fidel al missatge de l'Evangelí i al disseny de Déu que la va empènyer tan lluny que encara avui és llum i model de la dona creient.

Roser Solé Besteiro